

seret eller ligefrem rettet. Derfor har jeg ogsaa ment, at det var godt at beholde den Form for Undervisning, man nu har ved Lærerhøjskolen, nemlig Fjernstilkvningen, der drejer det sig netop om, at de faar Hjælp til det videregaaende Arbejde med skriftlige Udarbejdelser i fremmede Sprog. Derimod det, at de skriver Afhandlinger i Geografi, dansk Litteratur eller Historie eller hvad som helst, anser jeg ikke for noget unyttigt, men dog for en mindre værdifuld Form for Undervisning.

Med de Bemærkninger vil jeg ikke have sagt, at ikke noget af dette maaske igen senere kunde genoptages paa Lærerhøjskolens Undervisningsplan, naar der bliver bedre Raad til at ofre betydelige Summer paa Lærerhøjskolen. Men naar der nu er Tale om at foretage en Nedskæring, har jeg ment, at paa disse Punkter kunde det gøres uden stor Skade. At det ligefrem skulde være af en saadan Art, at det vanskeliggjorde Lærerhøjskolens Arbejde, kan jeg slet ikke indrømme.

Angaaende Realskolen vil jeg nøjes med den Bemærkning, at det Forslag, der nu er udarbejdet, er i Overensstemmelse med, hvad man tidligere har gjort gældende her i Tinget ved Behandlingen af disse Skolers Forhold. Om det vil være rigtigt at udskille Underskolen som en særlig Skole, der ikke skulde have Understøttelse — ja, det er noget, der kan forhandles om, og som det er rimeligt at tage Stilling til, hvis det skulde lykkes at faa gennemført en Lovordning af hele det Forhold, hvad jeg i høj Grad vilde ønske. Det er ikke for mig det afgørende, om disse Skoler faar deres Tilskud under den ene eller den anden Form, for mig er Hovedsagen, at de faar saa stort Tilskud, at de kan blive ved at bestaa og blive ved at gøre deres Gerning, uden at den skal væsentlig forringes eller umuliggøres, fordi de mangler de nødvendige Pengemidler. Jeg ser saadan paa det, at det ikke vilde være gavnligt, om det offentlige skulde til at overtage al Undervisning og i Særdeleshed ogsaa Realskoleundervisningen. Jeg tror, det er heldigt for os, at vi har den private Virksomhed paa dette Omraade, og skal vi fortsætte med den, maa vi stille disse Skoler saaledes, at de kan fortsætte deres Arbejde, uden at det skal forringes, fordi det økonomiske Grundlag ikke er i Orden.

Angaaende Nr. 287, som der heller ikke er Enighed om, vil jeg kun sige, at jeg synes, det er en Nedskæring, som maa komme ganske af sig selv. Det var tidligere foreslaaet, at der skulde nedskæres paa disse

Bevillinger til de korte Kursus, og jeg havde foreslaaet Nedskæringer fra 9 400 Kr. til 8 000 Kr. og fra 17 100 Kr. til 16 000 Kr. Derindunder stod denne Post paa 900 Kr. til korte Instruktionskursus i Sang. Det var rimeligt og egentlig selvfølgelig, at dette Beløb skulde gaa ned samtidig med, at Hovedposten gik ned. Nedskæringen til de 700 Kr. vil ikke sige, at der bliver at anvende mindre til de korte Kursus, det betyder kun, at 200 Kr. af det Beløb, der er særlig bevilget til de korte Instruktionskursus i Sang, kan anvendes til andre Kursus. Og der er saa meget mere Grund til det, som der sidste Aar af Bevillingen paa 900 Kr. kun blev anvendt 700 Kr., det synes altsaa at være tilstrækkeligt, og der kan være god Anvendelse for de 200 Kr. til andre af de Grene, der forekommer under disse korte Kursus.

C. O. Pedersen: Jeg skal blot sige nogle faa Ord i Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat dels af det ærede Medlem Hr. Bindslev og dels af det ærede Medlem Hr. Willesen. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Bindslev saaledes, at han i og for sig ikke havde noget imod, at der blev ydet Forfatterunderstøttelser. Det ærede Medlem sagde noget om, at det burde være paa en anden Maade, men aldeles afvisende var det ærede Medlem ikke. Derimod havde det ærede Medlem Hr. Willesen en ganske anderledes haandfast Form, idet han mente, at de burde stryges alle sammen. Jeg maa sige, at det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Willesen indtager, er ganske klart. Derimod synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Bindslevs Standpunkt er uklart. Jeg vilde gerne have hørt, hvilken Maade det ærede Medlem da mener der bør anvendes. Sagen er nemlig den, at til Bedømmelse af de Forfattere, der overhovedet kan komme i Betragtning, eller af de Kunstnere paa forskellige Omraader, der kan komme i Betragtning, har vi en sagskyndig Komité, der indstiller overfor Ministeren. Derefter kommer Ministeren til Rigsdagen, og Rigsdagen bevilger, hvis den vil. Og overfor Maaden som saadan synes jeg ikke der kan indvendes nævneværdigt.

Jeg kunde forstaa paa det ærede Medlem, at han med Glæde vilde stemme for Bevillingen til Forfatteren Henrik Pontopidan, som er blevet omtalt tidligere, og det forstaar jeg meget vel. Men i dette Tilfælde drejer det sig om en Art Hædersgave, medens det i andre Tilfælde drejer sig om Forfattere, der endnu ikke har vundet sig et Navn, men overfor hvem man til